

vires intendunt. Restringuntur alii amores tenues quidem, & evaporant humectati lacrymis; sed Mariæ summus ardor, hoc re denuo resumit vires, & quasi, discusso cincere, flamas tollit.

Gratum sacrificium lacrymarum.
S. Amb.

Blessem.

Orige.

Cellen.

P. Poza.

foliolis vestitum; ita ambitiosè solem conspicatur, ut quantumvis nubilum sit cælum, ei quasi plausum facit rotato vertice, & defexo trunco. Proinde Hispanè *Tornasol* dicitur. *Heliotropi miraculum* (ait Plinius) *sapiens diximus cum sole se se circumagentis, etiam nubilo die.* Magnum certè naturæ ostentum non solum fudo, sed ne nubilo die oculos à solis acie retorquere: *tantus syderis amor*; subjungit Plinius.

1804 Sudore suo Christus mundum redemit: Maria suo etiam sanguineo lacrymarum imbre, Redemptoris nomen obtinuisse dicens est, eo saltem sensu, quo à D. Ambro. lib. de viduis *lacrymæ redemptrices* dicuntur. Sudor ille Jesu Sanguineus gratum extitit Deo sacrificium: Virgo etiam lacrymarum obtulit sacrificium; qua ratione Bleßensis tracta, de pœni. dixit: *Gratum sacrificium lacrymarum, & pro omnibus deliciis sufficiens holocaustum.* Ille Christi sudor terram humectans, aridum infrugiferumque solum irrigavit, & fecundavit, ut frangentes flores, pubentes violas, immortalesque justorum amaranthos germinaret. Lacrymæ etiam Deiparæ ad idem solum fecundandum concurrerent: *Movenatur fontes lacrymarum* (ait Origenes in suo planctu) *fluant super terram, & humectent eam.* Et Petrus Cell. lib. de pœni. cap. 12. *lacrymæ humectant arida; sterilia fecundant.*

Denique sicut Christus consolatorem Angelum habuit, dum oraret in horto tristitia ac molestia plenus; credi etiam pius est, Angelos apparuisse Virgini oranti, & collachrymanti, eam consolantes, & confortantes exterius. Consule nostrum Ponzam lib. 2. elucidari Deiparæ tract. 16. à cap. 4. unde hæc illustres.

C A P. III.

Excusiones Deiparæ, & alia martyrii sui cruciamenta, à comprehensione J E S U usque ad flagellationem.

Magna est sicut mare contrito tua.

Thren. 2. 13.

Anteliquum.

1805 **N**aturæ artifex ea semper artis elegancia edidit omnia, ut in omnibus aliquod sui vestigium reliquerit impressum. Quot spipes, quot arbores, quot per solum serpentia animantia, quot cætheræ tianantia, quot undas sileantia, quasi depictæ tabellæ eleganter divina exprimunt mysteria. Nec solum effigieavit Deus in creaturæ opere mysteria illa deitatis, sed etiam Christi Jesu speciem, & decorum, vel potius (ut adfatur Anastasius synaita) Christi adventu, natalibus, passione, & morte languentes in imagine colores, nova luce, & claritate animavit. Nec fecundam artificis mentem evolavit Sanctissima Deipara, cuius typum pulcherrima quæque gerunt; cum enim Deus creaturæ conderet, cum eo erat Prov. 8:30. ipsa cuncta componens. Prov. 8:30. Nulla autem insensibilium creaturæ præsenti instituto *Heliotropio* aptior venit: de quo natura cum Plinius lib. 22. Historiæ naturalis, & reliqui sole se se circum naturæ curiosi vestigatores differunt, & cunctagentis quotidie ejus conditionem suam experti. Cum enim præalto, sed exili eurget truncus, inter modicas, sed amplas frondes coronatum esset florem aureis apicibus, &

foliolis vestitum; ita ambitiosè solem conspicatur, ut quantumvis nubilum sit cælum, ei quasi plausum facit rotato vertice, & defexo trunco. Proinde Hispanè *Tornasol* dicitur. *Heliotropi miraculum* (ait Plinius) *sapiens diximus cum sole se se circumagentis, etiam nubilo die.* Magnum certè naturæ ostentum non solum fudo, sed ne nubilo die oculos à solis acie retorquere: *tantus syderis amor*; subjungit Plinius.

1806 Hanc inspectam imaginem ad Mariam patientem flectamus. *Quis neget magni florae Heliotropi plantam esse, divinum Heliotropium, tropi.* *Virgam de radice Iesu*, in cuius vertice *flos Iai. 11. 1.*

apparet supremus, suprema nempe dignitas matris Dei. Flos æmulans solis radios: *mulier amicta sole.* Correpta ergo hæc planta pulchritudine, & majestate sui Jesu, qui *sol justitiae est*, ab eo nunquam oculos deflexit ex quo eum concepit usque ad crucem, *etiam nubilo die*: quando obtenebratus est sol, & caput mæstè recondit, ne videat rerum Dominum infandam subire necem; ipsa adhuc filii patientis patiens persequitur vestigia tanquam divinum Heliotropium, uti argumento erunt excursiones ab ipsa effectæ à comprehensione Jesu ad flagellationem. *Tantus syderis amor.*

§. I.

Deipara ad instar navis diversimodis agitatur cruciamentorum fluctibus.

1807 **D**E Virgine matre capiunt Christiana Ecclesia, si. Bonav. in ser. 1. de B. Virg. & S. Bernar. in *salve*, ac nonnulli alii Patres illa Proverb. cap. 31. verba: *Facta est quæ si navis institor de longe portans panem suum.* Navis etiam nomenclationem Virgini dant S. Damascenus ser. 1. de dormitio. Virg. Hesichius Presby. Hierosol. ser. de lau. Virginis: *Navis mercibus referta, nullo egens gubernatore.* Navis hæc oneraria frumentum nobis attulit, & panem de cælo verum, qui vita est: Unde LXX. effertur: *Congregat autem hæc vitam.* Complutenses, & Regia: *Complut. congregat autem hæc divitias.* Onusta remigavit hæc ratis tritico, vita, & divitiae: quæ tria nobis attulit Deipara: concepit enim, & è sinu Patris accepit divinum Verbum, quod homo factus nostri palati cibus, & panis, qui nostra redemptio, vita, divitiaeque nostræ est. Hugo de S. Victore lib. 4. miscellanorum titulo 6. *Christus tribus temporibus in sinu Patris fuit, ante diluvium, post diluvium, & post legem.* *Ue exeat texitur fiscella scirpea.* *fiscella est Maria: scirpea fragili ex carne sine nodo culpa: recens in aqua rore gratis: pice, & bitumine linitur, ne dissolvatur, neque aqua intret &c. Valida fiscella interior omne bonum continet, exterius nullum malum accedit.* In tali vase venit Dominus in Aegyptum hujus mundi. Et quia hæc navis non angusta manu, sed copioso bona omnia nobis donavit, ideo in originali legitur: *facta est quasi naves: ne unius navis tabulis viderentur concludi: es una armada, & flota entera de muchas naves.* Ratis ergo hæc, seu classis regia placide inspirante vento, pacatas undas navigavit, & portum obtinuit Bethleemiticum; Bethleem

id

de Martyrio Deiparæ. Cap. III. §. I. 523

id est, *domus panis*: & triticum quasi culmo excussum inter paleas, & infantiles fascias religavit: deinde circumcisione contundi caput; donec ad passionis demum accessit molam, ubi factus nobis panis in salutem, vitam, & divitias. Hic navis illa divitius onerata melioribus, quam quæ asportabantur de Ophir, graviores sentit fluctus, & iratas undas: cælum olim serenum, nunc turbatum nubibus: olim pacatum mare, nunc tumens decumanos excitat fluctus: *Magna est velut mare contritio tua.*

1808 Quare magna quasi mare? Primo quia nulla maris gutta, neque exigua est bulla, quæ amarorem non contrahat: nihil similiter in Maria quod tribulatio non occupaverit. Secundo mari æquatur, ob multitudinem, quia sicut antiquis nec terra neque elementum aliud infinitum videbatur præter Oceanum; ita quidem nullæ Martorum amarissimæ perplexiones, nec sanctorum amaritudines proprius ad infinitum accessit, quam Mariæ in filii passione, & nece. Et sicut maris fluctus, præfertim cum turbatur ventorum, & cœli vi, omnem exhaustum numerum; ita Mariæ dolores. Unde Syrus vertit: *Multiplicata est velut mare contritio tua.* Tertio mari assimilatur propter intemperantem æstum, & aquarum collis moles, furentem tempestatem, se se fluctibus obruentibus, & quasi consertis manibus in alterutra consurgentibus capitata. Proinde Chaldeus extulit. *Sicut multitudo confractiois fluctuum maris in tempore tempestatis.* Quo imperu, quibusque animis iratae tempestatis vortices, tumescentes procellæ, mari seu Mariæ incumbens imber robustam impetrivit puppin? Quoties flagellavit insane scapulas, & consignationem quasavit? Quoties distractur velum, aut truncare gubernacula nisi sunt? Audi Sanct. Bonaven. ser. 3. de Virgin. homil. 3. *Et licet sentina navis, id est, pars sensibilis, repleta fuerit aquis maris; pars tamen superioris navis semper ventis prosperis navigavit.* Neque id mirum cum Deipara esset prætoria navis, *la capitana*, quæ ductura Ecclesiæ reliquias erat, quantumvis adversis concussas rebus; fixa semper in Deo spei anchora, nunquam amoris gubernaculo amisso, neque ulla ratione extinta fidei lampade. Idcirco *Maria* dicitur, id est, *maris stella.* Vel si litteras in anagrammatismum conjugas *Ramiam*, id est *altitudo maris*, vel quæ altior superflat mari. Et ut ultra pharos in mediis fluctibus non obruietur, sed potius sydere illustrat suo, atque illuminat. Nec solum cynosura est, sed *Luna*, quæ sternit inquietum mare. Unde alii Maria est quasi exaltata. Sancto Hieronymo *illuminatrix.* Navis hæc prætoria intempera martyrii nocte, sociis ratibus, id est Martyribus, lumen, & lampadem accedit. Si insurgant venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam; Bernardus clamat ser. 2. super missus est. Ergo duo potissimum expendamus. Primum, quam acerbè agitata hinc inde fuerit hæc navis Maria, quam sœvi fluctus in illam sint concitati à comprehensione filii usque ad flagellationem. Secundum, qua ratione prætoria fit navis ducatum præstans reliquis Ecclesiæ navibus, Divo Petro præfertim qui in

Christum negando iterato ad instar fuit erabunda navis.

§. II.

Deipara cruciatus in J E S U comprehensione.

1809 **I**n primis primam hujus tempestatis vim experta est Maria, quando Iesus ejus filius in horto comprehenditur, fallaci discipuli proditur osculo, asperè inquis tristatur manus; alapis & iniuriis carnificum subiicitur agnus innocentissimus, & sic ligatum, confixumque media nocte per cavam convalem, per viam faxis asperam, per torrentem præteruprum, per ascensus difficiles, per periculosos descensus, per lutum, per salebras, per obvia quæque in urbem reducunt Iesum Seminecum. Tunc nuntium omnium primus Mariæ matri in abditis domunculae attulit Joannes Christi Apostolus, & inter omnes dilectus. *O miser dixit Joannes, quid dicam mari sua?* S. Vincen-

tit Sanct. Vincen. Ferrari, ser. de passione. Vide mihi video haesititia in Joannis ore verba, ea exprimit amor, ea cogit timor, & dolor, quo Virginem percutiatur. At demum interrupta, & irrigata lacrimis verba quam altè Mariæ penetraverint viscera, palam est. Magna hæc tempestas, *velut mare contritio tua.* Nuntius de captitate Arcæ tanto dolore affectat sacerdotem Heli propter inferendas, ut doloris impatiens animam exhalari, 1. Reg. 4. 17. In 1. Reg. 4. area fæderis illa adumbratum Christum. Dominum, indubitatum est apud Ecclesiæ Patres relatos à nostro Mendoza in cap. 5. P. Mend. lib. 1. Regum, annotat. 17. sec. 1. Ipsum à Iudeis captum, & injuriis affectum fuisse in arca a Philistæis capta præsignatum, optimè statuit S. Ephrem ser. de pretiosa margarita ad finem. Certè Beata Virgo ferre non potuisse nuntium de filii sui ignominia compunctione, quin nimio fatiscens dolore expirasset, nisi divina manus miraculo eum exemisset. *Cum audieret* (ait Sanct. Bonavent. in cursu de compassioni, illius) *quod filius eius captus esset à Iudeis, & ad Annam duceretur, januis clausis sacrum peccatum tundere, & lacrymas effundere non cessavit.* Lege ibidem 1. Reg. 4. historiam de morte uxoris Phineas orta ex nimio macore, & dolore properter nuntium de arcæ captivitate. Quod Sancta Brigitta ad Virginem Matrem revocat in serm. de excel. Virginis.

1810 Neque inopinatè hæc Virgini acciderunt, neque cum cogitata acciderint, non tam abique novo dolore, & quasi denuo fricato vulnere. Benè quidem festivo natalitiæ tempore inter choros Angelorum pæana cantium, inter Regum oblata munera, adorantes pastores, cœli risus, terræ plausus, haud immemor divina Mater Dominicæ comprehensionis fasciis religavit manus, ligaturis ab hostibus olim religandas funibus. Sic Sanctæ Brigittæ è cœlo demonstratum ser. Angelico cap. 17. *Revelavit etiam pia Mater, sapiens in animo, qualiter ipsius brachia funibus ligari oportebat.* Et cum pio Vate canebat.

Tu, qui cum Sinai culmina fumigant Vibrans conspicuo ex æthere fulminans Xx 4. *Holies* Deipara dum fasciis manus in fanis Iesu ligandas funibus prævia debat S. Brigittæ.

*Hoc est indomitus eminus territas,
Viñtrices, age, da manus.
Pannis en religio membrula molibus,
Et volvo tenui cruscula fascia.
Hoc post asperius turba satellitum strin-
get grandia funibus.*

*Ose. 11. 4.
Funibus,
quibus reli-
gatus Iesu,
relegata Vir-
go.
Ps. 17. 6.*

*1811 Itiusmodi funes filium constringen-
tes, Matrem quoque constringere arctissimè.
Dolores, & cruciamenta appellat sacra pa-
gina funes, & funiculos. Ose 11. 4. In funi-
culis Adam traham eos; id est doloribus,
& cruciamentis, quæ ab Adamo parente suo
hæreditarunt, quæ sunt mei erga illos amo-
ris signa; ideo subdit; in vinculis charitatis.
Et Sanctus Bernard. tract. de lament. Virg.
Dic domina mea, dic mater Angelorum, ma-
ter misericordiae, si in Jerusalem eras, quan-
do filius tuus captus fuit, & vincitus, & in
Anna atrium trahitus, & ductus? Cui illa
respondit. Fui in Jerusalem quando hæc au-
divi, & gressu qualicunque portui, & vix po-
tui, ad dominum meum veni plorans. Nun-
quam amor alienis fidit oculis, dum ipsi
contemplari permisum. O quam saevi flu-
etus tunc in navim nostram noviter insur-
rexerunt, cum charifissimum filium sanguine
undique fluentem vidit, livido vulnu, aspe-
ctu tristi, & horrenti: cum convitia, & blas-
phemias audivit jaetas ab impiis in suum Je-
sus, ut in scopum; Præfertim cum ferrea,
& armata rigore chalybe manu videt mili-
tem, ei colaphum impingentem, ita durè ut
prostraverit ipsum in terram; quomodo scri-
bit Sanct. Vincen. Ferrari. fer. de passione.
Quo iuctu cecidit Virgo perculsa iniquo spe-
ctaculo, intimoque doloris affectu. O furio-
sa manus, quæ arcana frontis majestatem
turbasti! quæ in faciem Numinis ausa es! Ex-
horrescat cœlum, & contremiscat terra de
Caiphæ iniquitatis, & tyrannde; de servili
impudentia, & atroci injuria. Rectè S.
Ephrem tract. de pass. Domini: Contreme-
runt cœli, fundamenta orbis conculta sunt,
expavescunt Angeli omnes, atque Archangeli,
Gabriel, & Michael facies suas alis conte-
xerunt, cherubim tremenda sub alis se abdi-
cerunt, seraphim illa hora alas ad invicem
collisisse visa sunt, cum daret minister iniqui-
tatis alapam Domino majestatis.*

*Can. 4. 3.
LXX.
Ps. 15. 6.
Euthym.
S. Hieron.
Ps. 67. 13.
Ps. 46. 5.
Arnob.*

*1812 Einde ultiorum adhuc vim fluctu-
um experta est ratis hæc; dum vi-
dit deduci filium suum quasi rebellem, aut fu-
rem à fera illa lictorum turba primò in domum
Annæ, seu Annani; deinde in domum Cai-*

*phæ, ligatis manibus. Infœcta est autem
piissima mater filium quasi iisdem vincita
funibus. Jubebat id amor, qui arcto vinculo
eos constringerat. Exivit autem Deipara fi-
lio obviam aliis sociata fæminis. Sic reor
cum Metaphraста orat. de Deipara: Maria Metaph.*

*una ingressa in domum Anne, & Caiphæ
cernens unumquodque eorum, quæ gereban-
tur, & apud eum quidem manens dum judi-
caretur. Consonant Nicephorus lib. 1. Hi-
storiæ cap. 30. S. Bonavent. in fer. de com-
pas. Virg. Tamquam latro capit, undique S. Bonav.
constrictus, cæditur, conspuitur, alapis affli-
ctus. O matri angustia, dum audiaret iuctus.*

s. Bernar.

*Et Sanctus Bernard. tract. de lament. Virg.
Dic domina mea, dic mater Angelorum, ma-
ter misericordiae, si in Jerusalem eras, quan-
do filius tuus captus fuit, & vincitus, & in
Anna atrium trahitus, & ductus? Cui illa
respondit. Fui in Jerusalem quando hæc au-
divi, & gressu qualicunque portui, & vix po-
tui, ad dominum meum veni plorans. Nun-
quam amor alienis fidit oculis, dum ipsi
contemplari permisum. O quam saevi flu-
etus tunc in navim nostram noviter insur-
rexerunt, cum charifissimum filium sanguine
undique fluentem vidit, livido vulnu, aspe-
ctu tristi, & horrenti: cum convitia, & blas-
phemias audivit jaetas ab impiis in suum Je-
sus, ut in scopum; Præfertim cum ferrea,
& armata rigore chalybe manu videt mili-
tem, ei colaphum impingentem, ita durè ut
prostraverit ipsum in terram; quomodo scri-
bit Sanct. Vincen. Ferrari. fer. de passione.
Quo iuctu cecidit Virgo perculsa iniquo spe-
ctaculo, intimoque doloris affectu. O furio-
sa manus, quæ arcana frontis majestatem
turbasti! quæ in faciem Numinis ausa es! Ex-
horrescat cœlum, & contremiscat terra de
Caiphæ iniquitatis, & tyrannde; de servili
impudentia, & atroci injuria. Rectè S.
Ephrem tract. de pass. Domini: Contreme-
runt cœli, fundamenta orbis conculta sunt,
expavescunt Angeli omnes, atque Archangeli,
Gabriel, & Michael facies suas alis conte-
xerunt, cherubim tremenda sub alis se abdi-
cerunt, seraphim illa hora alas ad invicem
collisisse visa sunt, cum daret minister iniqui-
tatis alapam Domino majestatis.*

*Alapa Jesu
inficta Vir-
go perculsa,
S. Vinc.*

*1813 Etenim, eti Christus solus alapa-
cædi vissit sit, hoc nihil aliud esse putan-
dum est, nisi Deipara adstantis faciem col-
aphizare, & nimio rubore confundi? Quod vi-
dentur suadere illa Canti. 4. 3. verba: Sicut
fragmen mali punici, ita genæ tua absque eo,
quod intrinsecus latet. Genas commendat Vir-
ginis alaparum fedem, 1. Corin. 4. 11. Cola-
phis cedimur. Illas cum carmesino malogra-
natorum rubore bellè componit, quia præ-
pudore rubescabant ex alapa dominicae fa-
ciei inflista, & in Deiparae genis repercu-
tiente. Hoc exterius apparebat: at interius dor-
lor eximus, & acerbitas maxima: Absque
eo, quod intrinsecus latet: vel ex Hebræo;
extra taciturnitatem tuam. Quasi Virginis
silentium commendetur, dum in facie filii
colaphizatur ipsa: adeo ut silentii distric-
tionem non remisit, nec tam acerbis mater-
ni affectus dolor ejulatum vel clamorem fæ-
mineum, aut vocem aliquam animi fracti ex-
torqueret.*

*1814 At enim verò ratis hæc nostra veniat
in altitudinem maris necesse est, dum suum
dulcem*

dulcem Jesum tota nocte vexatum, & illu-
sum à servis, & nebulonibus videt in domo
Caiphæ. Columnæ vel etiam ficalnea trun-
co alligatur crassis funibus: undique bla-
phemias auribus ingeruntur; faciem ejus
divinam obvelant, mendacis, & Pseudo-
prophetæ insimulant, dicentes prophetiza-
nobis: Dei filium negant, cum in faciem
ejus expunt: Regem, & Messiam negant,
cum crebris eum colaphis, & alapis cae-
dunt. O noctem nefarum! O execrandam
noctem! Nolite stellæ micare, cynthia vul-
lus obnubila, ne creatoris injurias conspi-
ciatis. Aderat mater Virgo, audiebat, & vi-
debat quæ in filium charifissimum jactaban-
tur convitia & tormenta. Quis ad tam fu-
nestum spectaculum cruciamenta enumeret,
quæ subiit Deipara? Ita dolore correpta,
ita amaritudine plena, ut nec gemitum ede-
re, & suspiria in gutture condere cogeban-
tur, fractæ, & imminutæ vires. Animus ta-
men sibi constans, & similis, in tormenta, &
necem filii paratus. Parata flebit ad quamlibet
pœnam suscipiendam, si percussoris manus
accesset; at S. Ildeph. fer. 2. de assump. &
licet tantus fuerit hujus martyrii dolor, nul-
lum tam ultra divinæ cijudicium honestatis,
& decoris metas edidit motum inconditum;
ut ipsa S. Brigittæ revelavit lib. 6. cap. 57.
*Quoties audivi opprobria filii mei, toties ani-
mus meus moris est dolore, ita quod vix tenere
se poterat; sed virtute Dei dolor meus modum,
& honestatem habuit, ne impatiens, & levitas
in me notaretur.*

S. I. V.

*Mariae cruciatus in Petri negatione, quem ad
indulgentia portum deduxit.*

1815 D Enique inter ea, quæ hac nocte
perpetuus est Christus, nihil illi, &
matri durius accedit Petri peccato cum per-
jurio, & diris imprecatis. Ter Christum ne-
gavit; ter quoque Virginem Dei matrem esse
negasse necesse est: qui enim filium negat,
matrem faciliter negat. Acerbum valde
hoc Christo, & Mariæ vulnus fuit, quod triplicato iuctu aversus eis Petrus infixit. Vi-
des D. Petri navem omnium ventorum lu-
dibrium? Vides inter flutus, & bellus mara-
rinas miserè desperditum? Vides naufragum
piscatorem? Quam opem, ut portum vi-
deat, inclamari ab ipso æquum erit? Senti-
unt piè nonnulli Petrum ad Mariam ad-
volasse, atque ad ejus pedes pro voluntum,
sic orasse. O misericordiarum mater! O
pietatis sacram templum! Aperi Domini-
na tuæ clementia janus infidelis Pontifici,
qui te visitatur, ut indulgentiam mere-
atur, advenit etc. Eia pater, respondet Vir-
go, sat doloris, sat lacrymarum sit; surge.
Doleo quidem te ad unius voculæ auram qua-
ti, impelli, concidere; illum negasti, qui te cae-
teris anteposuit; qui te petram constituit, con-
tra quam inferorum portæ non prævaleant:
qui Patri exoravit, cum te Sathanas vellet cri-
brare, ut non deficeret fides tua. Illum ne-
gasti, quem noscis natura misericordem, &
benignum: me quoque ejus matrem negasti,
quæ te charitate amplectitur. Id certè ma-
gni facio, & pergratum mihi supra modum

*Gen. 1.
Gene. 1.
Hugo.
Maria lu-
qui præst diei, id est justis: luminare minus,
nus ad pec-
catorum il-
luminatio-
nem.
Idcirco ad illam advolavit Petrus naufraga
omnino navis, ut per Mariam teneret felici-
tatis portum, longè amandatis delictorum
tenebris.*

*1817 Ideò Maria appellatur, id est stella
maris: stella autem maris luna est syderum
Regina, quæ juxta Philosophorum men-
tem, admirandam habet, & exercet in ma-
re, præfertim Oceanum, dominationem,
ut constat ex maris æstu accessu, atque
recessu, qui bis inter duos lunæ exortus
afflunt, bisque remanant. Nonne impio
quasi mare fervens (Hebraicè impulsum Isai. 57. 20.)
ventis scilicet, agitatum) quod quiescere
non potest? In hoc mare supremam Virgi-
ni concessit dominationem Christus Do-
minus: inò illi nomen indidit supremam
hanc dominationem præ se ferens. Quid
mirum, si Petrus, si peccatores reliqui ad
Mariam confugientes, ex turbato maris
æstu eripiantur? Ut enim rectissime Sanct.
Ansel. lib. de excel. Virg. cap. 6. Velocior \$ Ansel.
est noninquam salus, memorato nomine
M A R I Æ, quam invocato nomine Domini
J E S U unicui filii sui. Et id quidem
non ideo fit, quod ipsa major, & potentior eo
sit; neque enim ipse magnus, & potens est per
eam;*